

Sygn. akt V U 1626/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesława Kruczkowska

Protokolant: Marta Sokołowska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie sprawy **H. H.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.**

o emeryturę

na skutek odwołania **H. H.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.**

z dnia 12 września 2012 roku

Nr (...)

- oddala odwołanie -

Sygn. akt VU 1626/12

UZASADNIENIE

H. H. zaskarżył decyzję ZUS Oddział w B. z dnia 12 września 2012 roku o odmowie przyznania prawa do emerytury. Zarzucał jako niezasadne niezaliczenie przez organ rentowy okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach w Fabryce (...) w C. od 01 czerwca 1966 roku do 30 czerwca 1984 roku na stanowisku ślusarza montażowego.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania, bowiem skarżący nie spełnia warunków określonych w art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Skarżący na dzień 01 stycznia 1999 roku nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Okres zatrudnienia w Fabryce (...) nie został uwzględniony z uwagi na brak świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 24 sierpnia 2012 roku H. H. (ur. (...)) złożył do ZUS wnioski o przyznanie emerytury. ZUS uwzględnił na podstawie dołączonych do wniosku dokumentów ogółem 34 lata 9 miesięcy i 6 dni okresów składkowych i

nieskładkowych, w tym brak jakiegokolwiek okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Wnioskodawca nie złożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Z dniem 31 sierpnia 2012 roku została rozwiązana umowa o pracę zawarta przez wnioskodawcę z Zespołem Szkół w C.i z Przedszkolem Samorządowym Nr (...) im. M. K.– (...)w B.. Wobec nieudowodnienia przez wnioskodawcę 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach ZUS zaskarżoną decyzją odmówił przyznania prawa do emerytury.

Odwołanie nie było uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Na zasadzie ust. 2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Zgodnie z uregulowaniem zawartym w § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Jakkolwiek skarżący nie złożył świadectwa potwierdzającego wykonywanie pracy w szczególnych warunkach, to jednak w postępowaniu sądowym wykonywanie takiej pracy może być ustalone wszelkimi dowodami.

W świetle dokumentów zawartych w aktach osobowych odwołującego się, po odbyciu przeszkolenia do zawodu młodocianego do czerwca 1966 roku, został on zatrudniony na stanowisku ślusarza na podstawie umowy o odbycie wstępnego stażu pracy na okres od 01 lipca 1966 roku do 31 grudnia 1966 roku a następnie pracował na stanowisku ślusarza. Z dniem 09 sierpnia 1971 roku rozpoczął pracę jako ślusarz na Wydziale (...). Następnie od 15 grudnia 1976 roku został przeniesiony z dotychczas zajmowanego stanowiska ślusarza Wydziału na stanowisko ślusarza napraw gwarancyjnych. Z dniem 13 kwietnia 1981 roku wnioskodawca został przeniesiony ze stanowiska ślusarza napraw gwarancyjnych Wydziału (...) na stanowisko ślusarza napraw gwarancyjnych – kierowcy ciągnika Wydziału (...). Powyższe przeniesienie było spowodowane zakończeniem produkcji chłodni domowej na Wydziale (...) i koniecznością przesunięcia znacznej części pracowników do pracy w innych wydziałach. Umowa o pracę została rozwiązana z dniem 30 czerwca 1984 roku. Z zeznań świadków F. G.(kierownika Wydziału (...)), L. J.(zatrudnionego jako ślusarz montażowy), C. W.(mistrza), Z. C., W. Ł.(współpracowników) wynikało, że na Wydziale (...) odbywała się produkcja chłodni domowej, a wnioskodawca w początkowym okresie pracował wyłącznie w brygadzie montażowej na stanowisku ślusarza montażowego. Brygada zajmowała się montażem lodówek, który polegał na wypełnieniu obudowy watą szklaną, zamontowaniu części oraz instalacji niezbędnych do funkcjonowania urządzenia. W okresie zatrudnienia na stanowisku ślusarza napraw gwarancyjnych wnioskodawca zajmował się głównie usuwaniem usterek produkowanych chłodni, wykonywał również inne prace na polecenie przełożonych. Naprawa usterek odbywała się głównie na hali produkcyjnej. Wnioskodawca w zależności od rodzaju naprawy, wymiany części, miał styczność z watą szklaną, jak też nie miał takiej styczności. Wykonywał również naprawy u klientów poza zakładem (zeznania świadka G., J., W.). Ze złożonych przez archiwum kart wynagrodzeń wnioskodawcy za lata 1968 – 1984 wynikało, że nie we wszystkich latach był wypłacany dodatek za szkodliwe warunki pracy, a w niektórych latach dodatek był wypłacany nie we wszystkich miesiącach. W świetle opinii biegłej sądowej z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy I. M. jedynie praca wykonywana przez H. H. na stanowisku ślusarza na Wydziale (...) przy montażu chłodni domowej może być uznana za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach i podlega zaliczeniu do pracy wymienionej w wykazie A, dział

IV „w chemii” poz. 38, tj. prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 roku oraz na stanowisku wymienionym w wykazie A, dział IV, poz. 38 pkt 2 zarządzenia Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku tj. izolowacz watą szklaną i żużlową. Pracę taką, zdaniem biegłej, należało uwzględnić z uwagi na jej wykonywanie w kontakcie z materiałem o znacznej szkodliwości dla zdrowia. Natomiast wykonywanie prac na stanowisku ślusarza napraw gwarancyjnych nie można zaliczyć do prac wykonywanych w szczególnych warunkach, bowiem odwołujący się nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy czynności termoizolacyjnych. Sam fakt, że wnioskodawca przebywał na hali nie przesądza o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca musiałby wykonywać prace przy montażu stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (k:60-63). Opinię biegłej w zakresie analizy wskazywanych przez świadków czynności wykonywanych na stanowisku ślusarza montażowego i ślusarza napraw gwarancyjnych należało uznać za wiarygodną, bowiem została sporządzona przez specjalistę w swojej dziedzinie oraz została szczegółowo, rzeczowo i przekonująco uzasadniona. Brak było wobec powyższego podstaw do dopuszczania dowodu z opinii uzupełniającej czy też dowodu z opinii innego biegłego. Biegła sądowa wypowiedziała się, dając szczegółowe uzasadnienie, do kwestii podnoszonych w zastrzeżeniach odwołującego się. Dlatego też należało oddalić jego wniosek o przeprowadzanie dalszych dowodów zgodnie z art. 217 § 3 kpc.

W efekcie zatem jedynie okres zatrudnienia wnioskodawcy na Wydziale (...)na stanowisku ślusarza montażowego, bezpośrednio przy montażu lodówek oraz na Wydziale (...)na stanowisku kierowcy ciągnika (praca potwierdzona zeznaniami świadków K. C., W. Ł.i T. M.) podlegały zaliczeniu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Brak natomiast podstaw do uwzględnienia zatrudnienia na stanowisku ślusarza na Wydziale (...)w początkowym okresie zatrudnienia oraz na Wydziale (...) na stanowisku ślusarza napraw gwarancyjnych. Należy stwierdzić, że podlegająca uwzględnieniu praca nie daje 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz nie uprawnia do przyznania wcześniejszej emerytury.

Wobec powyższego rozstrzygnięto jak w sentencji wyroku zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 kpc.